

partiet en Haand og har ydet det al den Støtte, vi ved denne Lejlighed var i Stand til, er det kun sket, for at Regeringen kunde faa saa meget større Kraft til at gennemføre en virkelig demokratisk Grundlovsforandring. Det er dette, Valget betyder. Det betyder altsaa, at det store Flertal af Vælgerne paa Fyn er enigt om, at denne Hjælp burde ydes i saa udstrakt Grad som muligt. Hvis Socialdemokraterne og de Radikale ikke havde gjort dette, vilde man ganske sikkert her i Salen under denne Finanslovbehandling have spurgt, hvor de to Partier var henne ved Valget paa Fyn, hvor det gjaldt om at slaa et Slag imod den privilegerede Valgret ved at reducere den almindelige Valgrets Modstandere i saa høj Grad som muligt. Det er kun trist, at en lignende Samvirken ikke har kunnet opnaas ved de tidligere Valg til Landstinget; thi saa havde Vejen for længst været banet for Demokratietets Krav i Grundlovssagen. Nu blev det altsaa Fyn, som skulde give det gode og fornuftige Eksempel, og jeg kan som Fynbo naturligvis kun være glad over, at det lykkedes.

Socialdemokratiets Ordfører, min ærede Kollega fra Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), udtalte forleden Dag, at naar det kunde lade sig gøre at slaa Højre saa grundigt selv ovre paa det moderate Fyn, kunde det sikkert lade sig gøre overalt i Landet. Dette sidste er vist rigtigt nok, og Eksemplet fra Fyn viser derfor ogsaa, at Regeringen ikke behøver at være bange for Landstinget, men at Regeringen kan, om den vil, gennemføre Venstres Program helt og fuldt, naar Tidens Fylde nu snart kommer. Men naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds i denne Forbindelse gentagne Gange talte om »det moderate Fyn«, vil jeg for en Gangs Skyld protestere mod denne Udtalelse. Jeg ved nok, det er en almindelig Betegnelse for Fyn; men jeg tror, det er nødvendigt, at de Herrer reviderer Deres Opfattelse lidt paa dette Punkt. Det er nemlig slet ikke rigtigt, at Fyn er en særlig moderat Landsdel. Hvis vi ser paa Partistillingen i vore Landsdele, vil vi opdage, at det er Jylland og ikke Fyn, som er Moderationens Eldorado for Øjeblikket. Af Jyllands Valgkredse sidder Højre og de moderate Partier inde med $\frac{3}{4}$,

af Valgkredsene paa Fyn kun med $\frac{2}{3}$. Efter at jeg nu har erindret herom, vil vi forhaabentlig for Fremtiden være færdige med denne Historie om det »moderate Fyn« i Modsætning til det øvrige Land. Hvad Partistillingen og de politiske Realiteter angaar, kan altsaa Fyn ikke længere betegnes som særlig moderat. Derimod kan denne Betegnelse maaske nok bruges, naar Talen er om Formen og Tonen ovre paa Fyn, og i saa Henseende vil jeg altid betragte Betegnelsen moderat som en Kompliment. Under en moderat Form kan Indholdet nemlig være lige radikalt; det er det meget ofte, og jeg tror i alt Fald at kunne sige, at Indholdet er meget radikalt ovre paa Fyn. Det er ikke altid den mest voldsomme i Tonen og mest uforsonlige i Taktikken, der i Realiteten er den mest radikale, eller hvis Kampmaade fører til de mest radikale og demokratiske Resultater. Det er for øvrigt en Læresætning, som vor afdøde Hædersmand P. Knudsen ved adskillige Lejligheder har søgt at indprente os Socialdemokrater. Det er i Realiteterne, man skal være radikal og søge at opnaa gode radikale Resultater; Formen er ikke afgørende, og det forekommer ogsaa mig, at Landstingsvalget paa Fyn viste dette. Det viste nemlig, at en moderat, eller lad mig hellere sige, en lempelig Façon kan føre til det i Øjeblikket bedst mulige radikale Resultat. Det lykkedes jo ved denne Lejlighed ikke alene at slaa Højre og faa en Modstander af Valgretsprivilegierne valgt; men Valget viste ogsaa en betydelig Fremgang for de radikale Partier ovre paa Fyn, og det synes jeg ogsaa bør fremhæves under denne Forhandling. Socialdemokraterne alene satte deres Valgmandsantal op fra 14 til 34 — altsaa en Fremgang af ikke mindre end 20 Valgmænd, og det er dog noget — og ved Valget viste det sig ogsaa, at 19 selvskrevne Vælgere stemte sammen med os Socialdemokrater for at aflevere deres politiske Privilegier. Jeg synes, det var et ganske udmærket radikalt Resultat, vi opnaaede derovre under denne mere moderate Form; det var i alt Fald ogsaa en tydelig Tilkendegivelse af, i hvilken Retning Strømmen gaar, nemlig i socialdemokratisk og radikal Retning, og jeg mener, den høje Regering her har faaet et kraftigt Varsko om, at der i Forfatningssagen, om nødvendigt — og det bliver vel